

Ujvári Ilona

Muci mamì meséi

A LOMBOK MESÉJE

Gyermekversek
(...nem csak gyerekeknek!)

Ajánló:

Fogd ez újabb mesekönyvet,
Amit megígérttem Neked.
Azt remélem, tetszeni fog -
Sutba soha nem hajítod!

Legyen gyakran majd kezében,
Mert (mint a többi) szívből küldtem
minden szavát, rejtett gondolatát -

S **hiszem**: üzenetét ha átérzed,
Még sokkal **szébb**, és sokkal **jóbb** lehet
e megbolydult **tündérvilág**...!

Szeretettel:

Muci mamí.

JÖJJ KI A RÉTRE !

Jöjj, kicsi lányka,
Jöjj ki a rétre!
Száz öröm vár itt
Rád nevetve.

Selymes a fű,
És zöld a határ,
Aranyugárban
Fürdik a táj..

Pattan a szöcske
Után kicsi öccse –
Nézd, milyen hetyke,
Ha boldog a szíve...!

Siklik a fűben
A fürge gyík,
Ott meg egy másik
Napozni hív...

Pillangó lebben a
Könnyű légben,
Csillogó szárnya
Táncol a fényben...

Fenn a magasban
Báránfelhő –
Kergeti egyre
Pajkos szellő...

S repíti feléd
A madarak énekét –
Hozzá virágok illatát
Hinti szét...

Izzik a fűben
A pipacsok szirma:
Messze világít
Tűzpiros lángja..

Zeng a határ,
És suttog a lomb –
Már az akác is
Virágot bont...

A méhecske körötte
Halkan zümmög:
Illatos fürtjéből
Mézét szüröcsög.

De jó már az alkony,
S lágyan megérint –
A Nap vörös korongja
Mára, ím, búcsút int...

Szeretve tekint le
Mosolygó arca:
Ha jó volt közöttünk,
Újra elvárunk holnapra!

RIGÓ ROBI KITARTÁSA

Rigó Robi olyan édes:
Rá nem unsz, ha egyszer rákezd
Végtelen-szép énekére –
Legyen hajnal, vagy akár este!

Hallgatom őt hódolattal:
Úgy imádom, ha szól a kis dal,
Mit oly lelkesen füttyürészget –
Míg kémlelem a messzeséget...

Azt kutatom, hol van vajon?
Biztos, megint jó magason:
Tetőgerincen, ágnak hegyén –
Alig látni, oly pöttöm szegény!

Ám csodás messzezengő hangja –
Mely viszi hírét nagy távolokba...
Tán megkapóbb csak kitartása:
Bele nem fárad a dalolásba!

BOGÁRKÁK

Serényen araszol Szentjánosbogárka,
Jelez utat neked sötét éjszakába.
Világít parázslón erdő, mező ölén –
Lám, nem vagy már egyedül:
vezet fény és remény...

Csöpp Katicabogárka piros szárnyon röpköd,
A természet díszéül hintett rá hét pöttyöt.
Olykor énekelsz is neki, ha feltűnik előtted,
Mert valahányszor látod,
jobbra fordul kedved...

A komoly Szarvasbogár hatalmas, éjfelete,
Ágas-bogas két erős szarv pazar fegyverzete.
Tán félelmesnek hiszed, mégis oly gyönyörű:
Ma már ritka csoda –
rejti hát mély sűrű...

Óvd te is őket: gyűjteménybe
Egyet se tűzz gyilkos túre!
Mindük szebb a természetben –
S ott nagyobb élmény

felfedeznem...!

HÓSCINCÉRKE SZÖVETSÉGE

Hetvenkedik hóscincérke –
Ám szája nagyobb, mint a mersze!

Ha csatába szólítanád,
Azon nyomban kapja magát...

De ne hidd ám, hogy nyerjen csatát –
Hanem csak, hogy mentse magát...!

Nos, Hóscincérben sose bízzál:
Ha úgy hozza sors – magad vívjál!

A CSALOGÁNY TUDOMÁNYA

Csélcsap csalogány –
Fütyül ám a kis vagány...!

Szédít száz tojót –
Hallgatják a széltolót...

Oly édes éneke –
Nincs, ki konkurál vele...!

Megnyer bárkit ő –
Nem véletlenül nagymenő!

*

TAVASZKÖSZÖNTŐ FÜLEMÜLE SZONÁTA
(madár csicsérgés, tavaszi hangulat)

Bene Lajosné (Koós Ágnes)

<https://www.youtube.com/watch?v=Y>

CSENDES ÉJ A TAVON

Susog a lomb, zizeg a nád:
Szélfi suhan a tavon át...

Fodrozza a víz felszínét –
Már ékítik csillagok
mély-villódzó sötétjét...

Pásztoruk, a Hold is ragyog,
Tükörképe, lásd, úgy mosolyog...

Kócsag, kácsa mind pihennek –
Álmodnak most békességet...

SZITAKÖTŐK

A csorduló napfényben
 Szitakötők szállnak,
 Hús szélben rezdülő
 Könnyű fátyolszárnyak
 Súlytalan repítik
 A csillogó testeket –
 S a fényben mind:
 Megannyi arany-, türkiz-,
 Smaragd- és rubinszemként
 Tündöklőn lebegnek...

TAVASZI MULATSÁG

Csillag fürdik tó hús vizében,
Ezüst hal kéri táncra szépen:
Ők együtt ritka pár ám, kérem –
De így dukál egy jó mesében!

Békakórus zeng nótát nekik,
Ahogyan csak tőlük telik...
S a mulatság tart pitymallatig –
Majd este aztán újra kezdik...!

Ez kijár nekik, kétségtelen:
Nem vigadtak egész télen!
Voltak magányosan: dermedt-tétlen –
Az nem volt könnyű semmiképpen!

De végre csak kitavaszkodott,
A természet él – már nem halott!
Múltnak hagyott csapot-papot:
Boldogság szépít minden napot...

Most jussuk kéri mind belőle,
És nincsen határ egyelőre...
Szólnak, ha vágynak pihenőre –
Ám nem veszik túl sietősre!

RINGATÓZÓ KIS HAJÓ

Száll, repül a kis hajó
Át a nagy vizeken:
Vitorlája megfeszül
A fényes-könnyű szelekben.

Szeli csak a habokat,
Testén csobbannak hullámok,
S ringat lágyan álmokat –
Mint bölcső boldogságot...

A GÓLYA DOLGA

Gólyamadár, hosszú nyaka,
Hosszabb talán már csak lába.
Ha elfárad, maga alá húzva elrejt egyiket –
Ne ijedezz mégse: biztos, hogy útközben
az sehol el nem vészett!

Ő hazájába épen tér meg minden új tavaszon –
Talán mert viszontlátni mindig úgy akarom!
Csodálni feketével rajzolt formás fehérségét,
Kelepelő rekedt hangját, hosszú, vörös csőrét...

Nemességét, miként áll méltósággal fészkének magasán,
Amit egykor maga rakott – csak úgy kesze-kuszan...
Ám minden évben rendbe igazgatja kényelmes-nagy lakát,
Hol biztonságban nevel megint egynehány új fiókát!

Bámulom ügyességét, tarlón-vízen zsákmányát mint megszerzi,
És gondosságát, ahogy kis családját szorgosan eteti...
De mondják: nem ennyi csupán e csodás madár dolga –
Sokak szerint az ő tiszte még, hogy a pólyásokat hozza!

*

Nem tudom, Te elhiszed-e –
Nékem oly kedves e régi mese:
Csakúgy, mint sok kisgyermek
Tőle testvérkét kérlelő éneke...

A LOMBOK MESÉJE

Susog a lomb, halkan suttog,
Mesél kósza szélnek –
S ím, szavából megformálódik
Egy igaz történet:

Kicsi voltam, csöpp magocska,
Kicsíráztam, nyújtottam fejem,
A fénybe belékapaszkodtam –
S lassacskán ily nagyra nőttem...

Simít szellő, holdfény csókol,
Eső szomjam oltja s megmosdat,
Földanyácska táplál engem –
És minden röge bizton tart...

Napsugár erősít engem –
De jaj! ...aszályok tikkadt heve
Ne sorvassza levélkéim,
S ne tépje ágam vihar szele!

Fagy kíméljen, jég se verjen,
Árvíz, tűzvész kerüljön,
Félre fejsze – s ígérem, mind
A betegséget legyűröm...!

Karjaim közt fészket rejtek,
Táplállok sok méhecskét –
Árnyékom majd húsít téged,
És ízleld éltem gyümölcsét...!

Lélegezd a friss levegőt,
Mit tisztítottam neked –
S hagyd, hogy megbékítsék lelked
A susogó-zöld falevelek...!

Mikor pedig időm lejár,
Ágyad leszek s asztalod:
Én akkor is szolgállok még –
Mert egészen meg nem halok...!

A KISGIDA BÉKÉS ÁLMA

Őz anyuka, mint féltett titkát
Már rejtegeti kicsiny gidáját:
Gondosan bújtatja a sűrű mély ölen –
Csak nehogy a végén eltévedjen szegény...!

Vigyázó figyelmét mindig rajta tartja:
Gonosz ordasféle vagy orvvadász ne zaklassa!
Szorgosan gondozza e drága kicsi kincset –
S az láthatón napra-nap lesz mindig erősebb...

Sutácska még ugyan, de épp ezért olyan szép –
Látványa is boldogítja anyja büszke szívét:
Csetlő-botló bája, kedves pillantása,
Amint nagy szemével felnéz mamájára...

Ha elfárad a csöppség, az este már eljő,
Bizton óvja őket majd a kerekerdő.
Még csillagok csillannak fénylő-álmos szemén,
S már elnyugszik – álmodik a bűvő kicsi remény:

Édes tejről, selymes fűről,
A mamija melegéről –
Álma könnyű: érzi, ott van
Véle békés biztonságban...

A KIS NYUSZI VÍGSÁGA

Boldog a bugris nyulacska szíve:
Elment a róka – talán vendégségbe...
Szeretelen jókedve vidám táncba csábul,
Egyre izeg-mozog farkincája hátul.

Még tapsi-nagy fülei is összekuszálódnak –
Ugyan, kit érdekel, mit hoz majd a holnap!
Vígan ugra-bugrál, míg öröme kifárad,
S lehajtja kis fejét: véle gondját a világnak...

HA A KUVIK BÖLCSELKEDIK...

Erős ágon ül a kuvik,
S unalmában gondolkodik –
Bár igen lapos pillantása:
Talán csak az álmot várja...

Olykor azért hallik hangja:
A pockokat riogatja,
Hogy ne legyenek túl szemtelenek –
Hisz' aprónép csak lyukban lehet!

Mert jutott eme bölcseletre,
Nagyon meg van elégedve
Fényességes elméjével –
Körbe tekint büszkeséggel...

Megosztja hírét a kerge széllel:
Okosodjon – s hintse széjjel!
Csak hadd terjedjen e regula –
Majd fogatkozik úgy a baja...!

Lesz több ideje töprengésre,
Ha dolgát imígy lerendezte.
Birtokán a rend helyreáll –
Ő meg nyugton „meditál...”

A VADMALACKA BÁNATA

Vadmalacka kesereg:
Nem csíkos a ruhácskája,
Pöttyöst kapott helyette –
Nagy-nagy bánatára...!

Hogy éljen hát ezután
Világ szégyenére,
Hisz mégsem őzgidácska ő –
Ám így vadmalac se...!

Elkenődve pityereg,
Sűrűn hullik könnye:
Úgy érzi, hogy minden pötty
A sors rút tévedése!

Vígasztalom: semmi gond –
S már enyhül szepegése:
Mert felnőtt hamar, s pöttyre, csíkra
Már úgysem lesz szüksége...!

Addig pedig olyan malac,
Ki világon több sincs –
Nekem bátran elhiheti:
A pöttyös malac nagy kincs!

A KIS MÓKUSKA AGGODALMA

Mókus Rókus hajtja egyre:
„Én nem járok a fellegekbe’ –
A mogyorót bár nagyon vágyom,
A diót azért méltányolom...”

Jöhet nekem minden, mi jó,
Dió, alma, ...meg mogyoró!
Csak nehogy aztán kint felejtse:
Attól tartok – lába kelne...!”

CSIGA ZSIGA DILEMMÁJA

Gondolkodik Csigá Zsigá:
Erre menjen, vagy amoda ?!
Nehéz ügy ezt eldönteni –
Hisz' házastól kell útra kelni...!

A hívságok mégis vonzzák
Szegény, fáradt Csigá Zsigát:
– Volna jó ott, s emitt még szebb –
Hej, csupa csalárdság az élet...!

Hát megfontoltan araszolgat
Fűvön s bokron, lombok alatt.
Ám így a táv mert maratoni,
Mi útját állja – azt lelegeli...!

CSACSKA NYULACSKA MONOLÓGJA

(Rímes verzió egy vicc ürügyén.)

Csintalan-csacska nyulacska csacsog:

– Ha hiszed, ha nem, nagyon erős vagyok!
Elbánok én, bíz', minden ellenséggel –
Senki hatalmasság hozzám nem érhet fel!

Az eszem tengernyi, félszem pedig semmi:
Ne hidd, hogy lehetne vélem vetekedni!
Hiába vicsorog a bős farkaskoma –
Villoghat énreám rettentő fogsora...!

Kihívni úgysem mer, ...hisz' barátom a medve:
Mebánná azt nagyon, ha mégis fenekedne!
S ha ez is kevés volna, mégis elérne a gyilok –
Akkor még mindig kereket oldhatok...!

KICSI SZÖCSKE BÖLCSESSÉGE

Nagyot ugrik a kis szöcske,
Lásd: ő nem a határ hőse.
Tengelyt mással sose akaszt –
Rebben, amint rezzen haraszt.

S már nem látod semerre sem –
Eltűnt rögvest zöld sűrűben.
Ott okítja bámész öccsét:
– Stratégiánk a bölcsesség!

Mert kicsi vagy, hát jobb a béke:
Bárki bántna, állj inkább félre!
A szerénység az sose szégyen,
S így tovább élsz majd
– a mesében...

ERDŐ NÉPE KÖZZÉTESZI

(a dunaújvárosi Tesco építése ürügyén)

Világgá ment két kis nyuszi
Saját otthont teremteni...
Találtak is egy kis odút,
Mire gyomruk megcsikordult.

Zöld volt minden körös-körül,
Így lett asztaluk "terülj-terülj..."
Békességben lakmároztak –
Vagy szövögettek szép álmokat.

Ha szállt rájuk puha este,
Megágyaztak selymes fübe.
Múltak rendben víg napjaik –
S megismerték szomszédjaik.

Olykor mentek vendégségbe,
S jutottak bölcs egyezsége.
Mind úgy vélték: „Szép az élet –
Csak emberek ne lennének!”

Mert ők, biz', mindent felforgatnak,
Senki másra nem gondolnak...
Csak azt nézik: többjük legyen –
Minden mást a fene egyen!

Lám, szemet vetnek otthonukra,
Nos: kevés még a betonpuszta...!
Készítik az új terveket –
És döntenek az **Élet** felett!

Úgysem érték e kicsiny sűrű –
Így kiirtása sem oly szörnyű...!
Ha lelkük néma, szívük vaksi,
Lehet-e még ezt túlélni...?!

Erdőlakók szomorkodnak:
„Mi lesz velünk – lesz-e holnap ?!”
Bozót népe s két kis nyuszi
Mégis úgy dönt, közzéteszi:

„Ha sírna fűrészes, sújtna fejsze,
Az **Élet** itt egy szálig veszne...!
Hát óvd maradék esélyét a jövőnek –
Ember, lásd be már: **ez közös érdek!**”

Hisz akkor madárdal sem várna,
Itt beton volna – nem fák lombja.
Csak tülekednél, s nem sétálnál,
Többé mókust sem láthatnál...

És elvész a csend e kis szigete,
Majd autók zúgnak mindenfele.
S az éjben sem lágy szellő susog,
Ha bögnek bűzös kamionok...

Azt gondolod, gazdagodnál,
S csak hitványság, mit feláldoznál?
Ne így tudd meg, mit veszítnél –
És ér-e ennyit pár rongyos fillér ?!”

*

Halld meg egyszer halk szavukat,
S ne engedd, hogy meglopjanak!
Jobb életed ne pénzzel mérd –
Mondj végre **nemet** holnapodért!

CSUPA-CSÉ CSERMELY

Csillogó csöpp csermely csobban a csendben,
Bukdácsol kacagva az ácsorgó köveken.
Előre iramlik: futásra mindig kész –
A távol nem riasztja, vissza sose néz...

S ha bújik is csintalan árnyas lombok alatt,
Cseppjei szétfröccsentik ott is a kósza sugarakat.
Majd veti bukfenceit tovább önfeledten,
És csacsogja csak vígan: – Játszani van kedvem...!

A KIS HÓD VÁRA

Várat épít a kis hód,
Mert úgy véli, nincs más mód,
Hogy szert tegyen végre saját portára,
Amelyben majdan elfér családja.

Igen nagyon eltökélt:
Munkától ő sose félt!
Gyűlik is a sok-sok gally,
Akad bőven – nincs hát baj...

Gyorsan épül hódunk vára –
Dicséri is asszonykája:
Majd jól élnek a hódgyerekek,
Tanyájuk ha ilyen remek!

S egyszer tán a hódcsalád
Téged is vendégül lát.
Ha bizton tudják: megérdemled –
Mert nem bántanád soha őket...!

Légy hát méltó bizalmukra –
Eljutsz akkor otthonukba,
És csodás új érzésre lelhetsz,
Ha sok kis hód barátja lehetsz...!

A FŰZ MAGÁNYA

Ágát lehajtja a szomorúfűz –
Napfény reá hiába tűz...
Bizony, ma már nem oly vidám,
Mint valaha volt hajdanán...

Ám lombjában ha fészek lenne,
Kiszélesedne tüstént kedve:
Ha nem gyötörné rút magány,
Boldog fácska volna ám...!

KURTA MESE

Csupa csillag fenn az égbolt,
Köztük világol a vén Hold...

Ám mesém azért nem ily kurta:
Dorbézol még jó pár tücsök
meg kicsi béka ...

NYÁRI ÉJSZAKA

Csobban a csendben a csónaklapát,
Könnyű szél lebben az alkonyon át.
Még pár kicsiny dalnok fújja a nótát,
Ám a víz tükrén holdfény járja a táncát...

Álmatag horgász mereng a parton:
Bárki zsibongna, nem volna pardon!
A zizzenő lombokra lekacsint pár csillag –
S már derengő hajnalt fürdet a harmat...

Ím, elmúlt egy éjjel a röppenő nyárban:
Hallgatag békéje a múltba illan,
Mert úzi a harsogó napsugár,
S míg serege zajong – ő messze jár...

A HALACSKA TÖPRENGÉSE

Kis hal úszik piszkos vízben:
Olaj, ...méreg, ...van itt minden!

Így pikkelye a kosztól ragad –
Táplálék meg alig akad!

S bár nagyon tátog, nincs oxigén:
Ezt igen hiányolja szegény!

Jobb vizekre elevezne –
De nem lát az orráig se!

Ha kifognák, megváltás lenne –
Mégsincs ilyen „szerencséje...”!

Lásd, irigyelni értelmetlen –
Bár mondják: „Él, mint hal a vízben...”

*

AFÖLD KRÓNIKÁSA
st martin music

<https://www.youtube.com/watch?v=b2JFI1vhH2E>

A FORRÁS KÜLDETÉSE

Forrás csobog csendesen,
Oly kristályos a vize –
Nagy mélységből tört elő,
Hogy szomjadat enyhítse.

Ám úgy hiszem, ennél is több
Nemes küldetése –
Tiszta hűse figyelmeztet:
Jól vigyázz a Földre!

Becsüld minden ajándékát,
És féltőn óvd mind dús kincsét:
Örökséged ne herdáld el –
A holnapnak is adj esélyt!

MEDDŐ VITA

Úgy véli a kicsi borz:
Ki más, mint ő, az nyilván torz!

Ezt vitatja a karcsú menyét –
Győzködi is a borz fejét...

De mégsem jutnak dűlőre –
Nos, látható volt előre...

Mérgében elhajt a menyét:
A borz buksija bitang sötét!

Mert megingatni úgysem lehet,
Már nem pazarol rá érveket.

Csak hajtogassa, amit gondol –
Majd kikopik a barátokból!

Ám menyétkének ez is nyolc:
A borzzal tele van a polc...!

Maradjon csak magának –
Ő mást választ pajtásnak!

MOSÓ MÁSA SZORGOSSÁGA

Mosó Mása szinte mása,
Mint amilyen anyukája.
Mása tehát meg ne lássa,
Hogy nem tiszta egy kis ruhácska...!

Az ilyesmit ő nem szíveli –
Tudja: tüstént ki kell mosni!
Vagy legyen piszkos bárárkárm,
Máris elkezd szorgoskodni...

S mert ilyen lelkes Mosó Mása,
Vigyázz nagyon ruhácskádra:
Nehogy szemet vessen rája –
Hisz' nem szünetel mosodája...!

VIGYÁZZON SZERETET!

Kerek erdő, hány életet
Rejtesz önmagadban –
S ugyan ki is vigyázhatna
Rájuk nálad jobban ?!

Fáid odva mókust bújtat,
Őzet lombok sátra,
Ágak karja fészket ringat –
Zeng megannyi madárka.

Lent kotorgál vaddisznó család:
Vágynak ízes makkra –
Tisztásodon pillangó száll,
És surran buksi róka.

Tapsi nyuszi bozót mélyén
Biztonságban élhet:
A sűrűben sünikével
Békésen megférnek.

Sikló kúszik selymes fűben:
A béka máris ugrik –
S az éj hogyha leszáll rájuk,
Meggzólal a kuvik...

Pocok s vakond tüsténkednek,
És hány, de hány bogárka,
Míg fény csordul, vagy eső hullik
Földre, fűre, fára...

Hogy megújultan dús életed
Majd éltesen élteket,
Hisz' tenmagadból kell táplálnod
Mind e reménységet...!

Úgy csodállak, kerek erdő,
S oly nagyon tisztellek –
Hát óvjon téged minden erő:
Vigyázzon féltőn a szeretet!

*

AZ ERDŐ FOHÁSA – Mike Oldfield zenéjére
JIDITH59
<https://www.youtube.com/watch?v=UYJk8qghMxY>

KIPP-KOPP DOKTOR ELHIVATOTTSÁGA

Harkály kopog,
Mint géppuska:
A fák odvait
Vizslatja...

Ő az erdőt
Vigyázza nagyon –
Nem gazdátlan
Hát a vadon!

Rejtve
Nem maradnak rések,
Hol megbújhatna
Ártó féreg...

Sorra látogatja
Mind a fákat,
Bennük pondró
Nem tanyázhat!

S mert Kipp-kopp doktor
Igen szorgos,
Tán nincs is több ily
Lelkes orvos...!

SZARVASBŐGÉS

Bög a szarvas,
Vajon miért?
Orgánuma
Nem túl kimért...!

Párját hívja
Epekedve –
Nélküle
Oly bús a kedve!

Ha választaná
E pompás hímet,
Megadná azért
A Mindenséget...!

Vagy legalábbis
Egy tündér gidát,
Mit nem látott még
Soha világ!

VADLESEN

Megy a puskás, mendégél –
Igen szép zsákmányt remél:
Abban bízok, őz vagy fácán
Előbukkan majd a vártán.

Többször járt már vadlesen,
Hát óvakodik csendesen:
Szerencsáját el ne riassza –
Úgy kétballábás pancser volna!

S ím, egy szarvas feltűnik –
Hősünk meg némán lapít...
Majd csőre tölti fotópuskáját,
Lekapni a pompás zsákmányt.

Jön sorra róka, sólyom, nyuszi...
Emberünk meg filmre veszi.
Büszke is a terítékre –
S hogy a vadászatot mind túlélte!

Utószó:

A téma mert
A földön hever,
Abban bízok:
Sose fogy el...

Nekem csupán
Le kell írnom -
És figyelmedbe
Ajánlanom !

Szeretettel:

Muci mamì.

(Ennek a kötetnek is)

VÉGE.

Folyt. köv. !!!

A lombok meséje
TARTALOMJEGYZÉK

Ajánló	1
Jöjj ki a rétre!	2
Rigó Robi kitartása	3
Bogárcák	4
Hőscincérke szövetsége	5
A csalogány tudománya	6
Csendes éj a tavon	7
Szitakötők	8
Tavaszi multság	9
Ringatózó kis hajó	10
A gólya dolga	11
A lombok meséje	12
A kis gida békés álma	13
A kis nyuszi vígsága	14
Ha a kuvik bölcselkedik...	15
A vadmalacka bánata	16
A mókuska aggodalma	17
Kakukk Kinga családpolitikája	18
Csiga Zsiga dilemmája	19
Csacska nyulacska monológja	20
Kicsi szöcske bölcsessége	21
Erdő népe közzéteszi	22
Csupa-csé csermely	23
A kis hód vára	24
A fűz magánya	25
Kurta mese	26
Nyári éjszaka	27
A halacska töprengése	28
A forrás küldetése	29
Meddő vita	30
Mosó Mása szorgossága	31
Vigyázzon szeretet!	32
Kipp-kopp doktor elhivatottsága	33
Szarvasbógés	34
Vadlesen	35
Utószó	36

Írta, szerkesztette és lektorálta: MUCI mamì
Kiadó: MUCI mamì Betűvető társulat (1 személyes!)
Nyomdai munkák: MUCI mamì Bt.
Kiadva: 2002-ben
Készült: alig néhány példányban
Terjesztő: MUCI mamì Bt.

E cégnél nincs jobb semerre sem:
Még reklámja is az én művem...
Fordulj hozzám bizalommal
Minden egyes alkalommal!

Mert csalódást én nem okozok -
Ha megismeresz, majd tudni fogod...

Sk.

ÉN

*A természetbe hív sétára
a 3. kötet
- megmutatva szépségeit:
azt a varázslatos és gazdag
világot,
amely
ezer és ezer új élményt nyújt,
valahányszor magába fogadja
látogatóit!*

Muci mamì betűvető társulat

(egy személyes!)

- 2002 -